

Кожне підприємство характеризується коливаннями його фінансового стану в залежності від здійснених рішень управлінського складу через зміни ситуації у зовнішньому середовищі. Ці коливання, зазвичай, відбуваються в разі порушення рівноваги та неузгодженості поточної і стратегічної діяльності [3].

Таким чином, під час кризових ситуацій, які виникають через порушення сформованого на ринку балансу попиту і пропозиції на продукцію, що в свою чергу призводить до призупинення розвитку підприємств, збільшує кількість безробітних і погіршує раніше досягнутий рівень життя соціуму. Але в той же момент, кризова ситуація є провідником, каталізатором активізації діяльності, пошуку шляхів її подолання і забезпечення подальшого зростання. Отже, для успішного виконання функцій поточної діяльності та розвитку організації необхідно здійснювати ефективне планування всіх видів її діяльності.

Список використаних джерел:

1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф ; пер. с англ. под ред. Л. И. Евенко. – М. : Экономика, 1989. – 519 с.
2. Гринько Т. В. Стратегія як інструмент розвитку підприємств / Т. В. Гринько // Розвиток національних економік в умовах глобальної нестабільності : матеріали третьої Міжнародної науково-практичної конференції. – О. : Видавничий дім «Гельветика», 2013. – С. 28–31.
3. Гринько Т. В. Проблеми впровадження стратегічного менеджменту на вітчизняних підприємствах / Т. В. Гринько, М. Скрипченко // Облік, економіка, менеджмент: наукові нотатки : міжнар. зб. наук. праць. – Луцьк : РВВ Луцького НТУ, 2016. – С. 206–210.
4. Коротков Э. Генезис менеджмента / Э. Коротков, Е. Кузьмина // Проблемы теории и практики управления. – 2016. – №1.

Гордійко М. С., Куроян А. Т.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУТНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Процес функціонування підприємства в ринковому середовищі згідно місії і цілей піддається впливу конкуренції. Успішна, ефективна діяльність підприємства в умовах конкуренції неможлива без конкурентних переваг. Відповідно, необхідним для підприємства є формування, збереження і вдосконалення рівня

конкурентоспроможності на цільових ринках. Забезпечення останнього повинно здійснюватися за допомогою ефективних інструментів, зокрема і оптимального механізму в цілому. Але формування оптимального механізму управління конкурентоспроможну підприємства можливе тільки в разі вивчення і розуміння змісту подібного механізму, в тому числі і організаційно-економічного.

Внесок в наукове пізнання змісту і проблем формування організаційно-економічного механізму здійснили такі сучасні автори як Г. В. Астапова, Л. Є. Довгань, П. Єгоров, Г. В. Козаченко, В. В. Криворотов, Ю. Лисенко, І. В. Моргачев, Г. М. Скудар та ін. Проте до цих пір не існує загальноприйнятого визначення поняття «організаційно-економічний механізм», і навіть існують визначення часто суперечливі і не досить повні [1–3].

Так, наприклад, якщо механізм – частина процесу, тоді фактично є неможливим управління процесом в цілому за допомогою цього механізму, оскільки сам механізм при цьому позбавлений самоврядування [2].

Ототожнюючи існуючі підходи, до визначення організаційно-економічного механізму, можна підкреслити, що це спроможна до самоврядування система організаційних і економічних засобів своєчасного впливу на об'єкт з метою зміни його стану або реакції на фактори зовнішнього середовища.

З огляду на мінливість ринкового середовища в багатьох сферах суспільного виробництва надзвичайно важливим є своєчасне використання відповідних інструментів впливу на різні аспекти діяльності підприємства з метою відповідної реакції на дії конкурентів.

Слід відзначити, що основним завданням функціонування даного механізму повинно бути відстеження та ліквідація можливих перешкод на шляху підприємства до запланованого рівня конкурентоспроможності.

О. М. Паламарчук у своїй роботі [4] зазначає, що в структурі організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства слід виділяти три основні підсистеми: функціональну підсистему, підсистему забезпечення, цільову підсистему. У свою чергу, функціональна підсистема включає в себе такі функції управління: планування, організація, мотивація, регулювання, контроль. Система забезпечення включає в себе будь-які зовнішні

і внутрішні важелі, які здатні забезпечити процес управління (нормативно-правові, інформаційні, ресурсні та ін.). Цільова підсистема включає в себе цілі управління і критерії оцінки рівня досягнення цих цілей в результаті управління [4].

Важливо розуміти, що організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю підприємства не можна ототожнювати з внутрішнім управлінським механізмом підприємства. До формування високого рівня конкурентоспроможності одного підприємства причетні кілька інших підприємств. Ігноруючи конкурентні можливості і послаблюючи свої позиції на ринку, підприємство зміцнює позицію конкурента.

Проаналізувавши думки різних авторів щодо структури організаційно-економічного механізму, описавши загальну схему його дії, можна відзначити, що організаційно-економічний механізм в контексті підвищення конкурентоспроможності підприємства це система сенсорних, організаційних та економічних засобів своєчасного впливу на ефективність роботи підприємства з метою підвищення рівня його конкурентоспроможності.

Перспективним напрямком подальших досліджень в даній області є економіко-математичне моделювання механізму підвищення конкурентоспроможності конкретних підприємств з урахуванням специфіки сфери їх діяльності, а також дослідження взаємодії організаційно-економічного механізму з іншими видами механізмів, що впливають на конкурентоспроможність підприємств.

Список використаних джерел:

1. Астапова Г. В. Организационно-экономический механизм корпоративного управления в современных условиях реформирования экономики Украины / Г. В. Астапова, Е. А. Астапова, Д. П. Дойко. – Донецк : ДонГУЭТ им. М. Туган-Барановского, 2001. – 526 с.
2. Лысенко Ю. Организационно-экономический механизм управления предприятием / Ю. Лысенко, П. Егоров // Экономика Украины. – К., 1997. – № 1.
3. Криворотов В. В. Алгоритм механизма повышения конкурентоспособности предприятия / В. В. Криворотов // Вестник ОГУ. – 2006. – № 8. – С. 112–117.
4. Паламарчук О. М. Сущность и формирование организационно-экономического механизма управления конкурентоспособностью предприятия / О. М. Паламарчук // Экономический вестник университета : сб. науч. тр. – Переяслав-Хмельницкий, 2011. – Вып. 17/2.